

בש"פ 3081/24 - פלונית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3081/24

רע"פ 3082/24

לפני: כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המבקשת: פלונית

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט מ' כדורי) מיום 9.4.2024 בעמ"י 23521-04-24 ובקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט מ' כדורי) מיום 9.4.2024 בעמ"י 23521-04-24

בשם המבקשת: עו"ד ארז בר-צבי

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט מ' כדורי) מיום 9.4.2024 בעמ"י 23521-04-24, בגדרה נדחה ערר המבקשת על החלטת בית משפט השלום בירושלים מיום 9.4.2024 במ"י 22192-04-24, בה הורה על הארכת מעצרה עד ליום 14.4.2024 (בש"פ 3081/23). כן לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט מ' כדורי) מיום 9.4.2024 בעמ"י 23521-04-24, בגדרה נדחתה בקשת המבקשת לאיסור פרסום שמה ופרטיה המזהים (רע"פ 3082/24). משהבקשות

נסבות על החלטות שניתנו על-ידי בית המשפט המחוזי באותו דיון, ולהן תשתית עובדתית משותפת, ראיתי לדון בהן במאוחד.

2. המבקשת נעצרה ביום 9.4.2024 בחשד לעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף ושימוש במסמך מזויף, שבוצעו במסגרת עבודתה כמנהלת חשבונות בבית ספר. ביום 9.4.2024 האריך בית משפט השלום את מעצרה עד ליום 14.4.2024. בית משפט השלום קבע בהחלטתו כי קיים חשד סביר "ברמה גבוהה" כי המבקשת ביצעה את העבירות המיוחסות לה; כי חומר החקירה מבסס עילת מעצר של מסוכנות; וכי קיימות פעולות חקירה שהן בנות שיבוש ככל שהמבקשת תשחרר בשלב זה.

3. המבקשת לא השלימה עם החלטה זו והגישה ערר לבית המשפט המחוזי, בו טענה כי לא מתקיימות בעניינה עילות מעצר המצדיקות שלילת חירותה. בית המשפט המחוזי דחה את הערר וקבע כי לא מצא טעם להתערב בקביעותיו של בית משפט השלום לקיומו של חשש לשיבוש פעולות חקירה, המצדיק את הארכת מעצרה של המבקשת לפרק הזמן האמור. בית המשפט המחוזי הוסיף כי אף שלא הועלתה טענה באשר לקיומו של חשד סביר לביצוע העבירות, עיון בחומר החקירה מעלה כי צדק בית משפט השלום בקביעותיו גם בהקשר זה. בתום הדיון בערר, עתרה המבקשת לצו איסור פרסום שמה ופרטיה המזהים, לכל הפחות למספר שעות ועד להגשת בקשה מתאימה לערכאה הדיונית. בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה בקובעו כי מקומה בערכאה הדיונית, אך הורה על איסור פרסום שם המבקשת עד היום 10.4.2024 בשעה 12:00, לצורך הגשת ערעור.

מכאן הבקשות שלפניי.

4. בהחלטתי מהבוקר, ניתן צו האוסר את פרסום שמה וכל פרט מזהה אחר של המבקשת, עד למתן החלטה אחרת. לאחר עיון, דין שתי הבקשות להידחות.

בש"פ 3081/24

5. בבקשה זו עותרת המבקשת להורות על שחרורה בתנאים שיבטיחו את המשך החקירה. המבקשת טוענת כי הן בית משפט השלום והן בית המשפט המחוזי לא ערכו איזון ראוי בין היותה של המבקשת אישה, נטולת עבר פלילי, לבין עילת השיבוש, בה מיקד בית המשפט המחוזי את החלטתו, ובפרט עת מדובר באם לילדים וסבתא לנכדים הסועדת את הוריה. באשר לעילות המעצר נטען, כי לא הוצגה לפני בית המשפט המחוזי תשתית ראייתית מספקת לביסוס עילת השיבוש, בהתחשב בכך שקיים רישום מדויק של הפעולות שבוצעו בחשבון הבנק בו כנטען בוצעו העבירות. באשר לעילת המסוכנות, סבורה המבקשת כי ניתן לאיינה באמצעי שפגיעתו בחירותה פחותה, דוגמת הרחקתה ממקום עבודתה לתקופת החקירה. לבסוף טוענת המבקשת כי יש בידה להציע חלופת מעצר איכותית בדמות מעצר בית ואיסור יצירת קשר עם המעורבים בפרשה.

6. הלכה היא כי בקשת רשות לערור תיבחן לפי אמת מידה מצמצמת, שלפיה תינתן הרשות רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות התערבות לשם מניעת עיוות דין (ראו: בש"פ 5678/18 מדינת ישראל נ' שבו,

פסקה 11 (26.7.2018); בש"פ 2714/21 רצון נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (26.4.2021); בש"פ 2092/22 ואקנין נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (24.3.2022).

בחינת הבקשה לפי אמות מידה אלה מעלה כי היא אינה נמנית עם אותם מקרים חריגים המצדיקים את התערבותו של בית משפט זה. עניינה של המבקשת נבחן פעמיים על-ידי שתי ערכאות שנתנו דעתם למכלול ההיבטים הנדרשים להכרעה, לרבות קיומן של עילות למעצרה והיתכנות שחרורה לחלופה בשלב מוקדם זה של החקירה. השגותיה של המבקשת על החלטות אלה נושאות אופי פרטני ואין בהן כדי להצדיק בחינת עניינה ב"גלגול שלישי".

רע"פ 3082/24

7. בבקשת רשות הערעור טוענת המבקשת לנזק חמור העלול להיגרם לה כתוצאה מפרסום שמה, שכן מדובר במבקשת ללא עבר פלילי, בעלת משפחה, ומשהחקירה נמצאת בראשיתה. מנגד, נטען כי לא ברור כלל כי פרסום שמה של המבקשת יסייע לקידום החקירה. נטען כי באיזון בין עיקרון פומביות הדיון ובין הנזק הבלתי הפיך העלול להיגרם לה, נוטה הכף לעבר אי-הפרסום. בנסיבות אלה, טוענת המבקשת, מתקיימים תנאיו של סעיף 70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), ומצדיקים איסור פרסום שמה ופרטיה האישיים.

10. גם דין בקשה זו להידחות. המבקשת לא הניחה כל תשתית לטענה כי עניינה מצדיק חריגה מעקרון פומביות הדיון (סעיף 3 לחוק-יסוד: השפיטה). לחריגים לעקרון זה, המנויים בין היתר בסעיף 70 לחוק בתי המשפט, ניתנה פרשנות מצמצמת, במיוחד מקום בו מדובר באיסור פרסום שמו של חשוד (ראו: סעיף 70(ה) לחוק בתי המשפט; בש"פ 1039/19 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' שופטת אלמונית, פסקה 8 (13.3.2019)). על פי ההלכה, על חשוד העותר לאיסור פרסום שמו מוטל הנטל להוכיח שני תנאים מצטברים: נזק חמור העולה על הנזק האינהרנטי הנגרם לכל חשוד עקב פרסום שמו, וכן כי ראוי להעדיף את עניינו על פני העניין הציבורי בפרסום שמו (רע"פ 7276/13 פינטו נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (12.11.2013) (להלן: עניין פינטו); בש"פ 9601/09 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (28.12.2009)). לא מצאתי כי המבקשת עמדה בנטל זה. אמנם, למבקשת עלול להיגרם נזק הן במישור המשפחתי והן ביחס לשמה הטוב, אך נזק מסוג זה נלווה לכל הליך מעצר מן הסוג הנדון. המבקשת לא הצביעה על נסיבות מיוחדות המטות את הכף לעבר איסור פרסום שמה, ולא הסבירה מדוע עניינה גובר על האינטרס הציבורי שבחשיפת עבירות פליליות וגילוי האמת (עניין פינטו, בפסקה 12).

שתי הבקשות נדחות אפוא.

ניתנה היום, ב' בניסן התשפ"ד (10.4.2024).

שׁוֹפֵט